

чеино мѣсто, да не даватъ да совершаватъ никаква служба свѣщенническа, или діаконска. А въ Россіа ако и не хиротонисѣватсе просто безъ мѣсто, обаче мнозина и више потреба хиротонисѣватсе при една църковь (а), и мно-

(а) Това число е опредѣлено сега въ Россіа, обаче при това опредѣленіе, много сѣтъ цркве и мнозина попове хиротонисѣватсе при една църква, и пазатъ словесно то си стадо: и не оставатъ да отиде нито една дѣша безъ покаяніе и безъ причащеніе со свѣты тайны, а въ вѣдна та тѣрска Благиріа, най выше въ Македоніа и отъ ускюпа на горѣ въ Морава и въ Босніа едва ли ще найдешъ одного попа на три, или четири, или петъ села, кои то са отдалѣчени едно отъ друго на единъ сахатъ (часъ), или на два, на три, петъ и powyше, и освѣнь нѣкои голѣмы села, кои иматъ рн или с и powyше кѣши. Отъ ова може всекой да разѣмѣе, отидѣватъ ли съ истинна и добра надежда дѣши на оныя истинно православны, христіаны, кога то са отишли при смерть та безъ исповѣданіе и безъ причащеніе со свѣты тайны. — Може ли да знае той сиромашкій христіанинъ кога ще умре, та да иде да выка свѣщенника отъ шесть часа мѣсто; но това укоренило се перво отъ народна та простота и нуженость: второ: отъ гнѣбный придобитокъ и лакомство свѣщенническо; третье, отъ дѣшегѣбно то сребролюбіе и нерадѣніе владыческо. О! воистиннѣ дѣло достойно плача, понеже, не тѣла, а дѣши вѣчно погѣбѣватсе.